

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **anben invest s. r. o.**
sídlem Tábor 534/50d, 602 00 Brno-Ponava
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Riškem
sídlem Jakubská 156/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 42722/21/5300-22442-605186 ze dne 10. 11. 2021,
ve věci DPH,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 8. 9. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 10. 11. 2021, č. j. 42722/21/5300-22442-605186, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce (tehdy pod názvem PH Services & MEDIA CZ s. r. o.) a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 20. 8. 2020, č. j. 3196040/20/3207-51522-803047. Prvostupňovým rozhodnutím (platebním výměrem) byla žalobci na základě dokazování vyměřena DPH za zdaňovací období srpen 2018 ve výši 230 853 Kč.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že nakoupil 3D tiskárny od společnosti JURAJ Invest, s. r. o., v likvidaci; tato společnost je dodala žalobci z České republiky na Slovensko. Žalobce je následně dodal bulharské společnosti KPK Cansalting Ltd. V žalobě rozporoval závěry správce daně o místu plnění mimo tuzemsko a o důvodných pochybnostech, zda se předmětný obchod vůbec uskutečnil.
3. Usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 4/2022-20 ze dne 27. 1. 2022 byla věc postoupena podepsanému soudu.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 25. 1. 2023 navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobní námítky jsou v podstatné části totožné s námitkami odvolacími, a proto odkázal na obsah napadeného a prvostupňového rozhodnutí. Akcentoval, že stěžejním důvodem neuznání odpočtu na DPH bylo neunesení důkazního břemene žalobcem ohledně faktického uskutečnění zdanitelného plnění v podobě nákupu 10 ks 3D tiskáren. Žalovaný nad rámec tohoto důvodu, uvedeného v prvostupňovém rozhodnutí, uvedl, že mu vyvstaly důvodné pochybnosti, zda místo plnění bylo v tuzemsku.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Pokud se týče skutkového stavu, soud zjistil, že žalobce podal daňové přiznání k DPH za zdaňovací období roku 2018, ve kterém vykázal vlastní daň ve výši 55 293 Kč. Správci daně vznikly pochybnosti o oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění od společnosti JURAJ Invest ve výši 175 560 Kč, jež mělo spočívat v pořízení 3D tiskáren. Výzvou ze dne 12. 6. 2019 zahájil správce daně postup k odstranění pochybností. Po provedeném dokazování dospěl správce daně k závěru, že žalobce neprokázal naplnění podmínek dle § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro rozhodné období (dále jen „ZDPH“) pro uplatnění nároku na odpočet DPH a platebním výměrem ze dne 20. 8. 2020 vyměřil žalobci vlastní daň ve výši 230 853 Kč. Proti platebnímu výměru podal žalobce dne 3. 9. 2020 odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto. Žalovaný se ztotožnil se skutkovými zjištěními i právním hodnocením správce daně a dodal, že nebyla naplněna i další podmínka pro uplatnění nároku na odpočet DPH, kdy s v případě sporných plnění nemohlo jednat o v tuzemsku zdanitelná plnění.
7. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších

podáních. Podle § 92 odst. 5 daňového řádu správce daně prokazuje a) oznámení vlastních písemností, b) skutečnosti rozhodné pro užití právní domněnky nebo právní fikce, c) skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem, d) skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti, e) skutečnosti rozhodné pro uplatnění následku za porušení povinnosti při správě daní.

8. Podstatou sporu je unesení důkazního břemene žalobcem ve vztahu k jím tvrzenému a žalovaným zpochybňovanému zdanitelnému plnění.
9. Soud předesílá, že přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Jsou to žalobní body, které determinují svým rozsahem i jakostí přezkumnou činnost soudu.
10. Soud považuje za logické zabývat se předně tím, zda bylo zpochybněno samotné uskutečnění plnění, neboť zabývání se místem plnění může mít logicky místo až poté, co vůbec samotné plnění nebude pochybné.
11. Žalobce v žalobě uvedl, že předložil příjmové doklady a další listinné důkazy. To ovšem nemusí pro unesení důkazního břemene postačovat. Nárok na odpočet totiž nemá základ ve formálním dokladu, ale v existenci daňového plnění (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 177/2006-61 ze dne 15. 5. 2007 či č. j. 2 Afs 7/2006-107 ze dne 25. 10. 2006). Na druhou stranu orgány finanční správy uvedly konkrétní pochybnosti, přičemž se nejednalo jen o rozpory ve výpovědi J. M., jednajícího za společnost JURAJ Invest, ale kupříkladu i o rozpor mezi stavem pokladny a tvrzenými hotovostními platbami.
12. Uvádí-li žalobce, že nemá jiné listinné důkazy, protože se jednalo o jednorázový a neformální obchod, pak toto vysvětlení jej nemůže důkazního břemene zbavit. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku č. j. 2 Afs 177/2006-61, „*v zájmu daňového subjektu tedy je, aby nad rámec svých běžných obchodních potřeb shromáždil důkazy, které mohou prokázat, že k uskutečnění předmětné služby skutečně došlo, neboť důkazní břemeno ohledně faktické realizace služeb, náklady na něž chce daňově uplatnit, je na jeho straně*“. Jestliže tedy žalobce nebyl schopen prokázat svá tvrzení a rozptýlit pochybnosti správce daně ani listinami, ani výpovědí J. M., neunesl důkazní břemeno. Důvody, proč se tak stalo jsou nerozhodné. Pokud žalobce namítá, že si svědek nemohl pamatovat různé detaily pro časový odstup a jednorázovost obchodního případu, pak soud poukazuje na to, že první svědecká výpověď byla uskutečněna méně než rok po uskutečnění tvrzených transakcí. Jednorázovost obchodního případu by měla spíše pomoci svědkovi si případ vybavit, neboť se mu nemohla plést s nějakými obdobnými případy, jak ostatně poznamenal i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Navíc rozpory ve výpovědích svědka byly značné, nejednalo se o pouhé detaily.
13. V podrobnostech soud odkazuje na napadené rozhodnutí, neboť poměrně obecné žalobní námítky jednotlivá zjištění správce daně nerozporují a nekonkretizují nesouhlas žalobce se skutkovými závěry žalovaného.
14. Pokud se týče žalobní námítky neprokázání místa plnění, pak soud předně poukazuje na to, že se jedná spíše o hypotetickou skutečnost, která by přicházela v úvahu poté, co by byly rozptýleny pochybnosti o samotné existenci předmětné obchodní transakce. Pokud se týče samotné námítky, tato kopíruje námítku odvolací, která je vypořádána v odst. 81-84 napadeného rozhodnutí, na něž soud odkazuje a s níž se zcela ztotožňuje. Žalobce

předestírá skutkovou verzi, odlišnou od verze žalovaného, avšak žalobcova verze nevyplývá z provedeného dokazování.

15. Z těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. května 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu